

[Rimstad.]

utvivlsomt et fremskridt, at autobusser og turistvogne får hastighedsgrænsen sat op til 70 km, men det er lige så sikkert, at lastvognstrafikken vil føle sig udsat for en diskriminerende behandling fra den højtærede justitsministers side. Ministeren er formodentlig allerede blevet spurgt om, hvormed han begrundet den forøgede risiko, der efter hans mening er ved at sende en lastbil med to personer og samme tekniske udstyr som en personbus med 24 personer ud i trafikken. Personlig kan jeg forstå, at en lastbilvægt på flere gange det antal tons, som en autobus vejer, giver et betydeligt hårdere slid på vejbelæggningerne, såfremt farten sættes 10 km i vejret, men jeg kan ikke se nogen forøgelse af den færdselstekniske risiko i dette tilfælde.

Jeg vil gerne spørge den højtærede justitsminister, om ikke den 70 km tilladelse, som vognmændene nu så stærkt efterlyser, er et spørgsmål om at specificere et teknisk udstyr på højde med det, som busserne har, eller et spørgsmål om at fastsætte en øvre vægtgrænse højere end de 3.500 kg for lastvogne, der må køre med den ny ønskede fart på 70 km. I denne forbindelse bør det nævnes, at det er en betydelig økonomisk lettelse for en vognmand at få mulighed for at øge farten med 10 km i timen.

De mindre ændringer i lovens §§ 23, 31 og 57, som ministeren foreslår, er vi enige i.

Hvis ministeren i det udvalg, der antagelig bliver nedsat, vil se med velvilje på vore indvendinger med hensyn til lastvognes 70 km grænse, vil vi gerne anbefale det foreliggende lovforslag til vedtagelse.

Vagn Bro: Jeg har med interesse hørt på denne debat og mener jo, om jeg så må sige, med megen beroligelse at kunne stå her, idet det spørgsmål, jeg for nogle uger siden rettede til den højtærede justitsminister, besvaredes med, at vi ikke i år turde undvære en hastighedsbegrænsning, og ønsket om en videre undersøgelse har — ja, måske mindst fra det ærede medlem hr. Herluf Rasmussens side — fået tilslutning. Det er jo for så vidt det afgørende. Jeg glæder mig over det ærede medlem hr. Boye Hansens udtalelser om, at vi i al almindelighed er enige. Det er egentlig

ganske rart at vide, at et stort partis repræsentant på en så udmærket og klar måde har udtalt dette.

Jeg vil gerne sige: i lige måde, og føje til, at jeg meget nødig vil, at vi ikke også under den fortsatte forhandling i udvalget kan følges ad. Det ærede medlem var noget betænkelig ved, som han sagde, at jeg havde lagt ansvaret for, at vi ikke nu i påsken har hastighedsbegrænsning, på ministeren. Nej, det, som jeg tillod mig at mene og udtale, var ene det, at hidtil har den højtærede minister delt ansvaret med folketinget, og jeg nærer ikke tvivl om, at ministeren også med den begrundelse, der foreligger, kunne være kommet til det i år. Jeg vil i denne forbindelse sige, at jeg ganske kan slutte mig til, hvad mit partis ærede ordfører sagde, at selvfølgelig må politiet nu være aktivt med; men jeg vil dog samtidig bede den ærede ordfører overveje én ting, nemlig at vi ikke i fremtiden — hvis resultatet skulle blive, hvad jeg ganske vist aldeles ikke tror, at det bliver muligt hele året at genindføre den såkaldt frie fart under ansvar — hver dag kan have de store politistyrker ude. Jeg beklager, vi ikke har fartbegrænsning i påsken, og jeg kan slutte mig til, at politiet, radioen og fjernsynet gør, hvad der er muligt for at begrænse den urimelige fart.

Jeg forstår det ærede medlem frk. Helga Pedersens betænkelighed ved, at vi nu ingen fartbegrænsning har i påsken, uden at politiet sættes ind i fuldt omfang, og jeg betragter denne betænkelighed som udtryk for, at det ærede medlem i virkeligheden forstår, at uden fartbegrænsning på de store dage er der i dag ingen, der tør lade det fortsætte. Må jeg hertil kun føje, og det er det andet punkt, vi skal drøfte, at jeg er enig med det ærede medlem hr. Boye Hansen, når han var betænkelig ved at gå op fra 80 til 90 km. Og hvorfor? Der må jeg igen sige til mit partis ærede ordfører, at jeg forstår udmærket, at det ærede medlem siger: jo højere vi sætter grænsen op ved fartbegrænsning, jo mindre grund bliver der til at kræve den frie fart under ansvar. Ja, her må vi passe på en ting, som i hvert fald praktiske politifolk kender; det er presset. På disse store dage kommer tusinder af folk ud, der ikke kører godt, og noget af det mest alvorlige er presset. Jeg